

Озброєні
та безпечні с. 14

Інна Невгод: «Будь-яке
вживання алкоголю
в підлітковому віці –
це вже зловживання» с. 30

5-ка екстремальних
літніх розваг
у Черкасах с. 48

Чесно про Че

Кейті Годвін: «Я вважаю,
що Україна дуже цікава
саме з лінгвістичного
погляду» с. 38

ЗМІСТ

Новини у Черкасах.....	4
Сергій Ричка: «Я обрав КВН щоб стати президентом».....	8
«Нема такої фотографії, яка б мені подобалася більше трьох тижнів».....	9
Зрозуміс не кожен.....	13
Озброєні та безпечні.....	14
НеРЕАЛЬНЕ кохання.....	17
Тримай хвилю.....	20
Своя-чужа квартира.....	22
Побите тіло, та не совість.....	24
Ірина Невгод: «Будь-яке вживання алкоголю в підлітковому віці – це вже зловживання».....	30
Зона відчуження.....	33
Зупинимо паління, доки воно не зупинило нас.....	34
«Наркоманія – це багаторічна насолода смертю» – Франсуа Моріак.....	36
Кейті Годвін: «Я вважаю, що Україна дуже цікава саме з лінгвістичного погляду».....	38
Оксана Вертипорох: «Українці готові сприймати нові теми, образи в літературі».....	40
Розмова з майже неживою.....	42
Зайці на дорогах.....	44
Відпочивати здорово.....	46
5-ка екстремальних літніх розваг у Черкасах.....	48

Начальника сектору карного розшуку впіймали на хабарі

Співробітники Служби безпеки України спільно з працівниками Управління по боротьбі з організованою злочинністю УМВС України в Черкаській області за підозрою в отриманні неправомірної вигоди затримали начальника сектору карного розшуку одного з райвідділів міліції області.

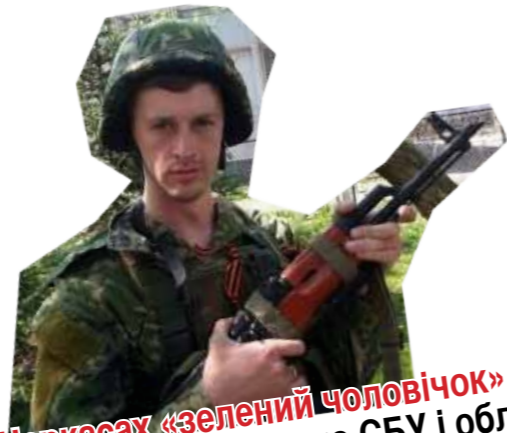
Встановлено, що начальник розшуку вимагав від місцевої жительки грошові кошти в сумі дві тисячі гривень за вирішення питання про не притягнення її до кримінальної відповідальності за збут наркотичних засобів. Під час отримання грошових коштів правоохоронець був затриманий.

Начальник УМВС України в Черкаській області полковник міліції Владислав Пустовар наголосив, що неодноразово попереджав особовий склад про жорстку реакцію відносно співробітників, які під прикриттям міліцейських погон скоюють кримінальні правопорушення та займаються «кришуванням» злочинних елементів, особливо коли це питання стосується напрямку боротьби з незаконним обігом наркотиків.

Я запевняю, що робота по очищенню лав міліції Черкащини від нечесних на руку правоохоронців буде продовжуватися і надалі, — говорить Владислав Володимирович — наразі відповідні служби Управління перевіряють інформацію щодо дій ряду інших співробітників міліції, і якщо, в результаті перевірки, вона знайде своє підтвердження, я запевняю — буде найжорсткіша реакція з мого боку, не дивлячись на ранги звання та заслуги. Особам, які «кришують» наркотики немає місця в рядах Черкаської міліції.

Нині за фактом отримання неправомірної вигоди прокуратурою Черкаської області відкрито кримінальне провадження за частиною 4 статті 368 Кримінального кодексу України. Зловмисника затримано, прокуратурою області проводиться досудове розслідування, за результатами якої буде прийнято рішення згідно чинного законодавства, інформує УМВС України у Черкаській області.

ЗА ДАНИМИ САЙТУ «ПРО ГОЛОВНЕ»

У Черкасах «зелений чоловічок» безперешкодно дістався до СБУ і облради

Журналіст телеканалу «Рось» Валентин Чернявський спробував на власні очі переконатися, наскільки громадські активісти та правоохоронні органи оберігають місто та головний об'єкт — черкаську обласну державну адміністрацію від захоплення сепаратистами. Передягнувшись в «зеленого чоловічка» та взявши буцафорський автомат, він з-за міста прийшов просто до обласної адміністрації.

Цікаво, що їдучи з боку села Свидівок вздовж Дніпра до Черкас, Валентин Чернявський спокійно проминув один з блок-постів, об'їхавши його паралельною вулицею.

Крім того, журналісту всіяко сприяли черкащани, яких він запитував дорогою, як проїхати до обласної державної адміністрації. Не знаючи, що Валентин Чернявський журналіст, та бачачи при цьому його одяг, георгіїв-

ську стрічку на авто, пішоходи між тим чемно розповідали як доїхати до центру міста. Більше того, журналіст на авто навіть проїхав до обласного управління СБУ та посидів трохи у машині поряд з будівлею. Неподалік проходив мільйонер, який напевно бачив озброєну людину в машині, проте правоохоронець ніяк не відреагував на це. Ніхто не вийшов до «зеленого чоловічка» і з будівлі СБУ.

Так безперешкодно журналіст доїхав до черкаської ОДА. І лише там, коли він походив по площі, до нього підійшли працівники ППС та запитали його про мету візиту. Таким чином Валентин Чернявський наочно показав, як погано охороняється насправді місто Черкаси від сепаратистів.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ САЙТУ «ПРО ГОЛОВНЕ»

У Черкасах біля русалоньки цвістиме сакура

Працівники КП «Дирекція парків» висадили у парку 50-річчя навколо скульптури русалоньки цвіт сакури.

— Не лише японська декоративна вишня з'явилася у парку, — зазначає фахівець із ландшафтного дизайну Наталя Матюша. — Висаджимо три види кущів спіреї, близько десяти різних видів ялівцю, бузок, форзицію, а також ясколку.

Висадка дерев і кущів розпланована на 2 роки. Тому вже восени всі насадження, окрім сакур, з'являться в Долині троянд і в парку «Перемога», пояснюють у прес-службі Черкаського міськвиконкому.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ САЙТУ «ПРО ЧЕРК»

А на 9 травня...

Голова Черкаської облдержадміністрації Юрій Ткаченко закликав всіх відмовитися під час святкування Дня Перемоги від партійної символіки, камуфляжного одягу і георгіївських стрічок.

Про це повідомляє прес-служба ОДА. На його думку, цей день зараз доцільно святкувати під національною символікою. Відзначаючи пам'ять і подвиги ветеранів Великої Вітчизняної війни 9 травня, у цьому році черкаська влада вирішила не проводити парад за участю школярів.

Крім того, в цей день Черкаси не побачать військової техніки традиційного салюту. За словами голови Черкаської ОДА, 9 травня — знаковий день, особливо в контексті тих подій, які зараз відбуваються на Сході України. Тому в Черкасах місцева влада планує провести на Соборній площі мітинг і покласти квіти до Пагорба Слави.

Нагадаємо, що і 1 травня — День солідарності трудящих, Юрій Ткаченко планує відзначити по-особливому — з присіданнями та встановленням рекорду.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ САЙТУ «КРОПИВА»

У Черкасах таксі стало дорожчим на 10 гривень

У Черкасах зросла вартість проїзду в таксі. На 10 гривень — із 5 до 15 грн. — подорожчала посадка пасажира, тоді як вартість кілометражу — 3-4 грн. лишилася поки що незмінною, повідомляє «Рідна Черкащина».

Перевізники таксі пояснюють, до такого кроку їх змусило подорожчання пального через стрибки курсу долара.

«Якщо кілька місяців тому пальне було по 10 грн, то зараз — 15-16 грн. Останній місяць ми працювали у збиток, подорожчання назріло давно. Людям треба родини годувати. На жаль, ми бачили два виходи — або піднімати ціни, або закриватися взагалі, — говорить Марина, заступник директора «Таксі 1551». — Зробили так, щоб і роботу продовжити, і замовників не відлякати».

І хоча вона запевняє, що внаслідок подорожчання проїзду в таксі відісялося тільки 5% клієнтів, найчастіше з числа тих, хто замовляв машину на кілька кварталів, то самі водії скаржаться, що замовлень стало вполовину менше. Якщо до підняття ціни проїзду у них було по 35-40 замовлень у середньому щодня, то після стало ледь по 20.

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ САЙТ «ПРО ГОЛОВНЕ»

Черкаських військових, переведених з Криму, працевлаштують до кінця року

Питання працевлаштування українських військових, переведених із Криму, буде вирішено до кінця 2014 року, заявляє народний депутат, член групи «Економічний розвиток», радник в. о. президента з питань оборони Олександр Кузьмук. Про це повідомляє «Інтерфакс-Україна».

«Нині опрацьовуються всі моменти, щоб не ущемити прав наших героїчних людей, щоб усі були розставлені так, як це годиться. Це питання не одного дня чи одного тижня і, я вважаю, повністю його може бути вирішено до кінця року, — наводить слова Кузьмука прес-служба депутатської групи «Економічний розвиток» у понеділок, 28 квітня.

За його словами, ще не менше ніж півтора року треба, щоб забезпечити всіх переведених із Криму військово-службовців гідним житлом.

«Безумовно, все сталося так швидко, що часу на підготовку в Україні практично не було. Необхідно розмістити офіцерів, сол-

датів, матросів, необхідно надати житло, необхідно надати посади, яких також, звичайно ж, не всім вистачає», — додав він.

Нагадаємо, 4 квітня військові моряки з тральщика «Черкаси» прибули до нашого міста. Вони також очікують від влади рішень, щодо їхнього працевлаштування.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ САЙТУ «ПРО ГОЛОВНЕ»

У Черкасах водолази обстежили дно перед пірсом

Як інформують у міській раді Черкас, традиційно навесні КП «Дирекція парків» залучає фахівців для обстеження території пірсу, зокрема, причалу. А також — річкового дна у районі набережної із вимірюванням рівня глибини Дніпра поблизу причалу. Така процедура необхідна для того, щоб до набережної швартувалися кораблі.

Цей рік не став винятком. Днями працівники ПП «Експедиція АкваТрон Еко» провели роботи з обстеження пірсу. Охочих подивитися на водолазні знахідки виявилось чимало.

— Чого ми тільки не бачили на глибині, — розповідають водолази. — Працюємо вже близько 15-ти років у цій сфері. У минулих роках знаходили велосипед і його запчастини, шини. Багато різних випадків було.

Нині з дна Дніпра витягли лавку та три смітники.

ЗА МАТЕРІАЛАМИ САЙТУ «ПРОВІНЦІЯ»

Від черкащан чекають ідею пам'ятника Небесній Сотні

Міністерство культури спільно з КМДА оголосило про початок всеукраїнського конкурсу на кращу ідею пам'ятника загиблим на Майдані героям.

Орієнтовно через рік у центрі столиці має з'явитися меморіал Небесній Сотні. Саме такі часові рамки визначено у конкурсі, що вже стартував за ініціативи Міністерства культури та КМДА. Свої ідеї та задумки можуть надсилати всі охочі, навіть непрофесіонали, до 16 червня. Потім планується конкурсне проектування, технічна експертиза проектів, їхнє публічне обговорення. У жовтні організатори розраховують підбити підсумки всеукраїнського конкурсу, а вже в лютому, до річниці жакливих подій 18-20 лютого, має з'явитися меморіал. Обиратиме кращий проект не лише експертне журі, яке ще формується, а й громада. На спеціальному створеному сайті nebesna.kga.gov.ua можна залишати свої голоси.

Що це буде, організатори поки і самі не уявляють. Кажуть, що меморіал героям має бути образним, художнім та таким, що чіпляє за живе. «Це має бути спільна робота експертів та громади, — каже міністр культури Євген Нищук. — Від цього проекту мають повертатися сльози та передаватися біль тієї трагічної сторінки. До цього місяця будуть приїждати люди з Європи та світу, і треба зробити так, щоб нам ніхто не дорікнув, що так легко все вдавалося. Конкурс буде нетрадиційний, без тих критеріїв, що зазвичай висувають до конкурсів на увічнення тих чи інших героїв. Бо події дуже болючі, масового характеру, з великою кількістю жертв, і це жива рана, до якої треба дуже обережно підійти».

Міністр зауважив, що відкладати конкурс надовго не хочуть, бо люди вже самостійно встановлюють пам'ятні знаки та каплички там, де були трагічні події. А йдеться все ж таки про центр міста, який має жити своїм повноцінним життям. Тому перед авторами майбутніх проектів ставлять певні рамки — продумувати проект можна лише у кількох місцях. Це сквер біля палацу «Україна», де активісти вже встановили міжконфесійну капличку; місце, де вулиця Грушевського повертає на Паркову алею, якраз напроти стадіону ім. Лобановського; місце біля східців, що ведуть до Жовтневого палацу.

Це якраз ті території, де у дні протистоянь було найгарячіше, і де поля-

гло найбільше героїв. На думку Сергія Целовальника, голови Департаменту містобудування та архітектури КМДА, гори квітів, пробиті кулями каски та щити — зараз дійсно повертають на очі сльози, але це не те, що має бути меморіалом чи пам'ятником Небесній Сотні. «Має бути художній образ, який дозволить пережити події через очищення, — вважає головний архітектор столиці. — Ми хочемо такий пам'ятник, щоб його не зміг ніхто осквернити, плюс — це адміністративний центр міста, який не може стати кладовищем. З другого боку цей конкурс — ноу-хау, раніше таких конкурсів в Україні не проводилося. Наш Департамент буде збирачем інформації, а вибиратиме народ».

Крім конкурсу, в Мінкультури та КМДА спільно беруться реалізувати ще один проект, що стосується музефікації героїчних подій. Деякі артефакти та мистецькі доробки майданівців вже розібрали музейники для своїх експозицій. Тепер хочуть все це систематизувати, але не факт, що історію Євромайдану розповідатимуть лише в одному музеї, можливо, будуть спеціальні експозиції у найбільших музейних об'єктах. Над цим думатимуть аматори та науковці, яких запросили попрацювати у робочій групі проекту.

Хто ж фінансуватиме встановлення меморіалу? Ініціатори конкурсу кажуть, що меценатом має стати український народ. Скільки знадобиться грошей, визначать після того, як буде обрано проект переможця.

Аргументи ініціаторів конкурсу нібито й переконливі. Але дехто з експертів «Дня» ще раніше зазначав, що для осмислення пережитих подій все-таки треба дати час. А сам пам'ятник Небесній Сотні у бронзі чи граніті — недоцільний. На думку архітектора Георгія Духовичного, найліпший варіант — зробити стіну пам'яті із фотографіями загиблих героїв, міжконфесійну капличку (це вже є), а частину барикад законсервувати. Можливо, саме такий проект і переможе.

ВОЛЯ НАРОДУ

Експерти розповіли, за скільки черкащани купують квартири

Попит на житло в Черкасах демонструє позитивну динаміку. Якщо ріелтори скаржаться на падіння цін та зменшення кількості охочих купувати й орендувати, то на первинному ринку спостерігається істотне поживлення. Начальник відділу продажів БК «Надія» Ірина Сукач пояснює це двома причинами:

«Невідомо, що далі буде з гривнею. Нерухомість — це стабільніше, ніж паперові гроші. До того ж, оформлення житла на вторинному ринку значно подорожчало. А нова квартира з сучасним плануванням, новими комунікаціями, звісно, краща, ніж та, де вже жили».

Попит на житло зростає навіть попри те, що державні кредитні програми поки що призупинені у зв'язку з

економічною ситуацією в країні. Тому покупці можуть сподіватися лише на власні заощадження та можливості.

За словами Ірини Сукач, серед клієнтів «Надії» найбільший попит мають двокімнатні квартири завдяки відносно невеликій площі — до 60 кв.м. До 10 травня БК «Надія» продає житло за акційною ціною — 4 600 грн. за квадратний метр. Тож однокімнатну квартиру можна купити за \$ 18 тис., двокімнатну — за \$ 21 тис., а трікімнатну пропонують за \$ 31 тис.

Прогнозувати подальший розвиток ринку житла фахівці не беруться, оскільки багато залежить від загальної ситуації в країні.

ДІЛОВИЙ РЕГІОН

Супермаркети вирішили нажитися на черкащанах

Антимонопольний комітет України рекомендував найбільшим супермаркетам переглянути свою політику необґрунтованого підвищення цін на продукти. Про це повідомляє прес-служба АМК.

У комітеті стверджують, що підняття цін на продукти в роздрібній мережі відбувається непропорційно підвищенню оптових цін. Іншими словами, супермаркети вирішили скористатися ситуацією і нажитися на покупцях.

Так, зокрема, в період з 1 січня по 16 квітня цього року при зростанні оптово-відпускних цін на цукор на 19,6% роздрібні ціни зросли більш ніж на 29%.

Те ж саме стосується ринку цибулі, де зростання оптово-відпускних цін на 18,4% призвело до підвищення роздрібних цін на 37,4% і картоплі — на 25,5 і на 40,1% відповід-

но. Аналогічна ситуація спостерігається на ринку молока (зростання відповідно на 1,9 і 3%).

Водночас, незважаючи на зниження оптово-відпускних цін на курятину на 2,9%, роздрібні ціни мали тенденцію до зниження лише на 0,5%.

Крім того, на деякі товари, разом зі зменшенням оптово-відпускних цін, спостерігається підвищення роздрібних цін (це стосується житньо-пшеничного хліба та м'яса яловичини).

Отже, аналіз економічної ситуації на ринках продовольчих товарів свідчить про відсутність об'єктивних економічних причин, які могли б обумовити суттєве зростання цін на продовольчі товари, в тому числі в роздрібній мережі.

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ САЙТ «ПРО ГОЛОВНЕ»

Маленькі черкащани написала листа одноліткам із Росії

Вихованці черкаського дитячого садочка №2 «Сонечко» написали листа російським дітям, повідомляє видання «Рідна Черкащина».

У ньому малеча просить дітей з Росії звернутися до своїх військових татусів і старших братів не воювати з Україною й зупинити війну.

— Ми проводили бесіди з дітьми про День Перемоги, наскільки страшна війна, чим вона загрожує. Вихователька запропонувала дітям поміркувати, що б вони сказали одноліткам із Росії. Ми записали їх звернення і вийшов лист. Розмістимо його на сайті закладу, щоб послання мали змогу прочитати якнайбільше людей, — розповідає методист садочка Ірина Аннаєва. — У бесідах з дітьми про нинішні події ми намаємося не дуже їх тривожити. Вони знають про минулу війну, Другу світову, що то було страшно, а дітки не мали дитинства.

Лист від маленьких черкащан дуже зворушливий.

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ САЙТ «ПРОЧЕРК»

Сергій Ричка: «Я обрав КВН, щоб стати президентом»

Півфінал відкритої Черкаської міської ліги КВН відбувся у філармонії. Своїми надзвичайно кумедними виступами аудиторію радували п'ять команд Черкащини. Одним із найяскравіших гравців був капітан команди «Портрет Доріана Грея» – Сергій Ричка.

Сергію, коли у тебе з'явилася пристрасть до КВНу?

Пристрасть до КВНу в мене з'явилася десь на другому-третьому побаченні. (усміхається). А насправді мене у 2008 році привели грати в КВН друзі, які на той час вже уподобали цю гру.

Чому ти обрав саме КВН, а не інше хобі?

Я обрав саме КВН тому, що мені сказали, щоб стати президентом, потрібно дожити до 35 років, а оскільки КВН – гра веселих та смішних, а сміх, як відомо, продовжує життя, то найбільш вірогідно стати президентом, граючи в КВН.

В яких командах ти грав?

За всю свою кар'єру КВНщика я грав у таких командах:

шкільна команда «Просто так», команда Чорнобая «Мама не дозволяє», команда ЧДТУ «УТ2», а зараз я капітан команди «Портрет Доріана Грея».

Якими досягненнями за весь період гри в КВН ти можеш похизуватися?

У складі команди «Мама не дозволяє» став володарем кубку «Веселого народу» в 2012 році. Став володарем кубку з командою «Портрет Доріана Грея» «Лісового КВН» у літку 2012 року. Бронзовий призер Черкаської ліги КВНу в минулому році. Лауреат Одеського фестивалю «Жемчужина у моря».

Якими якостями, на твою думку, має володіти справжній КВНщик?

На мою думку, справжній КВНщик повинен бути стійким до алкоголю, бути постійно в хорошому настрої, також любити свою справу, бо вона займає справді багато часу та сил.

Студентам особливо цікаво, як вдало поєднати і навчання, і гру в КВН?

Насамперед, потрібно чітко розставити свої пріоритети і знати, коли і чому приділити більше уваги. Але, якщо чесно, то це неможливо, потрібно обрати для себе головне.

Скажи, будь ласка, яка твоя творча мрія?

Я хочу стати відомим артистом, і обов'язково не тільки потрапити у вищу лігу КВН, а й феєрично її виграти.

КАТЕРИНА КЛЮЧКА

Сьогодні фото популярні скрізь. Майже кожен хотів би мати професійні світлини для власного альбому чи, можливо, рамочки на стіну. Професійних фотографів у цій сфері знайти не складно, проте не завжди вони можуть подарувати вам очікуваний результат. Часто ми не звертаємо уваги на талановитих аматорів, які часто теж роблять далеко не гірші фото. Черкащанка Марина Постригань, фотограф-аматор з кількарічним стажем, переможниця конкурсу світлин «Місто показує тобі», фото якої вже за місяць після конкурсу потрапили на обкладинку журналу «Золотий резерв», чудовий приклад

фотографія, яка посіла 1 місце у номінації «Місто для двох»

«Нема такої фотографії, яка б мені подобалася більше трьох тижнів»

Марино, як давно ти займаєшся фотографією?

Фотографувати почала 4 роки тому. Відтоді намагаюся розвивати свої навички

Коли вперше зрозуміла, що фотографувати – це твоє хобі, і ти хочеш займатися цим у майбутньому?

Мабуть, коли вперше оцінили мої світлини і сказали, що маю здібності до цього.

Цікаво! Хто тобі це сказав?

Це була мама. Поглянула на мене і сказала: «Так, талант в тебе точно є». Ці слова вселили віру в себе, а після того я почала багато фотографувати. Дякую мамі за те, що розгледіла в мені потенціал.

Що було зображено на твоїй першій світлинці?

Це був котик, який полював за якоюсь пташкою. Мене дуже вразив погляд кішки та її реакція, тому одразу ж захотілося зробити кадр.

Що любиш фотографувати найбільше?

Безсумнівно, людські емоції. Часто, коли просто йду вулицею, чи їду в транспорті і бачу цікавих людей, їхні вирази обличчя, то автоматично фотографую побачене в голові. Мабуть, це вже звичка.

Знаю, що ти робиш фотосесії, а як часто?

Десь два-три рази на місяць. Хоча після перемоги у конкурсі майже щодня хтось телефонує та записується на фотосесію.

Знаю, що маєш власний сайт, а чи змінилось щось з його появою?

Звичайно. Для мене цей сайт – своєрідна реклама. Не всі ж люди сидять в соціальних мережах, таких як контакт чи фейсбук, тому власний сайт допомагає краще прорекламувати себе.

Ти брала участь у конкурсі фотографій «Місто показує тобі», звідки ти дізналася про нього?

Одного разу сиділа в кафе, відкрила задля інтересу журнал «Живи в Черкасах», а там і побачила оголошення про конкурс. Вирішила спробувати себе, і анітрохи не шкодую.

Марино, ти посіла I місце в номінації «Черкаси для двох», чи очікувала сама від себе таких результатів?

Скажімо, я цього варіанту не виключала (сміється). Коли прийшла на виставку, то побачила, що представлена не одна моя світлина, а декілька, тож це вселило віру в перемогу. До того ж, поглянувши на всі інші фото в цій номінації, зрозуміла, що мої найбільш вдалі. Можливо, це було якась внутрішня віра в перемогу.

Що ти отримала за перемогу в конкурсі, якщо не секрет?

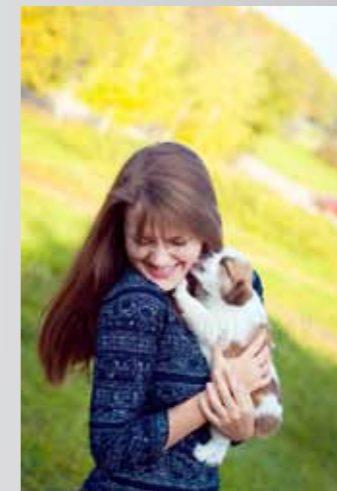
Впевненість в собі. А це, як на мене, важливіше за подарунки та гроші. Стала більше вірити у свої здібності. Одна справа - тебе хвалять рідні та друзі, а інша – оцінюють абсолютно незнайомі люди.

Знаю, що твоє фото на обкладинці одного із журналів. Розкажи як ти цього досягла?

Так, моє фото на обкладинці спеціалізованого журналу Черкаського інституту банківської справи «Золотий резерв», що виходить в межах 5 університетів країни. Спочатку мені в

Впевненість в собі, як на мене, важливіша за подарунки та гроші

інституті сказали, що потрібні фото для нового видання журналу. Знала, що виходить він і в інших містах, тому шанси невеликі, проте вирішила ризикнути. Я відбрала більше сорока своїх фото, як на мене найвдалиших, допомагала мені подруга. Ми надіслали їх на електронну пошту ЧІБСу. Потім вже редакційна колегія Черкас відбрала найкращі, потім відправила їх на Львів, а згодом на Київ, де вже загвердили результат. Потрапити на обкладинку – ми і не очікували. Це був фурор. Після

цього зрозуміла, що багато моїх хороших фото, справді, чогось варті.

А яке твоє улюблене фото?

Нема такої фотографії, яка б мені подобалася більше трьох тижнів. Спочатку подобається, але як проходить цей час, то сприймаю її нейтрально. Сама не розумію чому так.

Яке фото ти хотіла зробити найбільше?

Хотілося б зробити світлинку, яка б сподобалася великій кількості людей. Хочу, щоб це фото було шокуючим, непередбачуваним. Сфотографувати те, чого від мене не очікують. Знайомі мені часто говорять, що всі мої фото дуже милі, тому хочу чогось екстремального

Впевнена, що твої бажання здійсняться. І найближчим часом ти порадуєш нас своїми незвичайними світлинами.

Обов'язково.

Персональний сайт Марини, де можна детальніше ознайомитися із фото, а також домовитися про фотосесію: [цц](#)

ЛІЛЯ ШКРЕБТІЙ

Зрозуміє

НЕ КОЖЕН

Жебрацтво в Україні – бізнес, який користується популярністю, як серед дітей, так і серед дорослих. За даними сайту телеканалу «ТСН», денний обіг професійного жебрацтва становить 7 мільйонів гривень. Проте враховуючи економічну ситуацію у країні, на вулицях можна зустріти не лише тих, хто імітує жебраків, а й тих, кому справді потрібна матеріальна допомога. І найчастіше люди через оману чи власну жорстокість зневажають тих, хто просить гроші просто на вулиці.

Побачити людей, які просять милостиню можна будьде: біля храму, магазинів, на базарах чи просто посеред дороги. Однак досить часто задоволені своїм життям люди не звертають увагу на справжніх жебраків, а то й гірше – можуть ударити чи перевернути скриньку з грошима, насміхатись чи, навіть, забрати «зароблені» кошти. На проведення цього експерименту мене наштовхнула антигуманна ситуація, яка виникла минулої осені. У великих містечках більшість людей похилого віку живуть бідно, але соромляться проси-

ти милостиню. У смт. Чорнобай рідко побачиш стареньку бабусю чи дідуся, який таким чином збирає на хліб. Однак одного суботнього дня я спостерігала за такою ситуацією. Одна із місцевих бабусь, яка живе дуже бідно, сама, діти їй не допомагають, пенсії вистачає тільки на ліки, вийшла жебракувати на території базару. Ждехто із перехожих ніяк не реагував на стареньку, інші вкидали копійки чи щось, що придбали на базарі. Але найбільше мене вразили двоє хлопців, їм було років по 16, які проходячи повз бабусю, перекинули ногою стару залізну чашку із заробленим і з агресією додали: «Чого стоїш, стара, прсиш? Ти що пенсію не отримуєш?» Такий розвиток подій шокував не лише мене, але й оточуючих. Хлопці пішли далі, а я вирішила перевірити, чи насправді люди настільки зневажають жебраків та здатні на нелюдські вчинки.

А тобі не соромно

Начитавшись попередньо в Інтернеті «інструкцій», як природно виглядати жебраком, я вирішила один-два дні постою на вулиці і просити милостиню. Уявлення про те, в що одягнені жебраки я мала, тому достатньо було дістати лише старі, трішки подерті бабусині речі, і мій образ майже готовий. Для справжності я якнайкраще замотала лице шарфом, щоб мене не впізнали, взяла стару сумку для милостині, і вирушила. Місце довго обирати не довелось, стала біля однієї з хат у центрі (попередньо

домовилась із господарем), щоб мене помічали.

На подвір'ї припікало сонце, а люди якраз почали виїжджати та виходити на базар. Я стояла без слів, лише протягнувши свою торбу. Перші перехожі здивовано зиркали на мене, мабуть не вірили тому, що я справді жебрачка. Минуло години дві, а на мене і косі погляди кидали перестали, проходили так, ніби мене і не було. Ну я не здавалася! Вирішила простягнувати руки, ще й промовляти: «Да-а-айте на кусень хліба!» І ось тут почалася моя перевірка. До мене підійшов мужчина років 45 і почав роздивлятися.

— Дайте копійку. Їсти хочу! – мовила слізю я.

— Тю, а в мене самого вона є, та копійка. Дивний народ пішов! Я теж зарплату малу отримую, жінка, двоє дітей годувати чимось треба. То ми ж справляємося. Я ж не виходжу жебракувати.

— Ой, дядку, не розумієте ви мене... – жалібно простогнала я.

— До чого тільки не додумається молодь, аби не йти працювати. І не соромно їм, – мовив він і, не залишивши мені нічого, пішов.

Чесно кажучи, мене це трішки просоромило, але зупинятися я не стала. Кілька перехожих після цієї розмови пожаліли мене і за сорок хвилин потому я мала вже 23 гривні. Доки ніхто не бачив, я вирішила заховати основну суму і залишила у сумці лише 5 гривень.

Наступною підійшла до мене дівчина, мабуть студентка, і вкинула мені багато купюр по гривні. Я їй жалісним голосом подякувала, на що вона мені промовила:

— Краще б вчитися пішла!

— Та немає за що ж учитися.

— То роботу знайшла, для продавця вища освіта не потрібна. Ще молода, а до чого докотилася.

— Так не хочуть брати на роботу, – імітуючи сльози жалілася я.

— Це ти не хочеш, от у чому проблема. Висновки роби, – дівчина демонстративно відказала і пішла.

Я простояла ще годинку, людей майже не було, тому вирішила, що на сьогодні досить, і вирушила додому.

Одні розуміють, інші зневажають

Наступного дня у мене не було особливого бажання знову перетворюватися на жебрачку, але професія того вимагала. У неділю пішла моя «торгівля» краще. До мене підходили один за одним і вкидали, хто скільки: одні по гривні, деякі і по десять. Однак всі дивилися з подивом та зверхністю. Добродушно виявилася жіночка, яка розпитала мене про життя та про те, що ж довело мене до такого становища. Вона розповіла, що її тітка теж колись змушена була просити милостиню, оскільки умови життя були вкрай неблагополучними.

— Моїй тітці було соромно жебракувати, але у неї не було вибору, – розповідала жінка. – Її не раз зганяли, мовляв, немає чого тут стояти. Інколи і в обличчя копійки кидали, і алкоголічкою обзивали.

— Я чудово її розумію, на жаль! – Нічого, дитино, треба якось жити, – додала жінка із жалем.

Соціальний працівник Червоного Хреста в смт. Чорнобай Інна Грасько про негативне ставлення до жебраків говорить: «Забезпечені люди не розуміють тих, хто просить на прожиття гроші. Їх не спіткала, на щастя, така біда, тому вони не усвідомлюють того, що змушує людей виходити на вулицю і стояти із обдертою торбою.

75 % населення просто вдають, що не помічають жебраків, їх не турбують чужі проблеми. Ще 15 % – люди, у яких є трохи доброти і вони співчують бідним. А інші 10 % взагалі аморальні особи, які дозволяють собі чинити варварство стосовно жебраків».

Простоявши добрих п'ять годин на вулиці, я почала відчувати як холод пробирає до кісток. Думала, ще трішки постою і час повертатися до нормального життя. Занурившись у думки про те, що сьогодні зі мною сталося, я раптом відчула сильний поштовх у спину. Аж підскочила від несподіванки! Обернулася глянути, кому я вже заважаю, як отримала ще одного стусана у плече.

— Ай! – скрикнула я.

А у відповідь почула тільки нахабне: «Ха-ха-ха!» Четверо юнаків вирішили повеселитись, і понасміхатися над нещасною жебрачкою. Вони швидко втекли від мене, певне боялися, що дам їм здачі, але будучи на безпечній відстані, ще кілька разів обреталися і тикали пальцями.

Такий поворот подій мене і налякав, але водночас я ще раз впевнилася, що люди не співчують жебракам. Після цього я вирішила, що з мене досить, і почала згортатися.

Після дводенного жебракування я зрозуміла, що люди справді з негативом ставляться до тих, хто не може прожити без милостині. Причин цьому безліч: недовіра, низький рівень культури, нерозуміння. Однак, якою б не була життєва позиція, завжди потрібно залишатися людяним.

ІРИНА ГОНТАР

Озброєні та безпечні

Громадський проект «Закон України «Про зброю»» розпочався у вересні цього року. Його ініціатори на основі думок громадськості з приводу вільного продажу короткоствольної і нарізної вогнепальної зброї летальної дії хочуть створити законопроект, який буде направлений у Верховну раду. Про шанси прийняття цього закону та наслідки для українського суспільства ми поцікавились у Сергія Пасічника, юриста та керівника черкаського Агентства стратегічних досліджень.

Які причини призвели до появи проблеми легалізації зброї в Україні?

Велика кількість корупційних скандалів у правоохоронних органах значно знизила авторитет міліції в очах простих громадян. Українці не довіряють людям в погонах і хочуть взяти захист свого життя та життя близьких у свої руки. Катализатором цього завжди були любителі зброї, що мріють отримати вільний дозвіл на її купівлю і використання в захисних цілях, як їх однодумці із США та інших країн

Чи можлива в Україні легалізація зброї найближчим часом?

Закону України про зброю, який би регламентував придбання і порядок її зберігання, а також використання, в Україні до цього часу немає. Хоча в тій же Російській Федерації такий закон існує з 13

листопада 1996 року. Нажаль говорити про повноцінну легалізацію вогнепальної зброї в Україні найближчим часом нереально. Мова може йти лише про спрощення процедури придбання, володіння та використання травматичної зброї. Ситуація насправді дуже дивна тому що з одного боку громадяни мають можливість придбати цілий ряд одиниць фактично бойової зброї («Сайга», СКС і т.п.), з іншого – не можуть придбати якраз і передбачену для самозахисту короткоствольну вогнепальну зброю.

Як на вашу думку чи доцільна в нашій країні легалізація зброї

Легалізація і спрощення процедури отримання короткоствольної вогнепальної зброї однозначно доцільна і давно назріла. Досвід багатьох країн світу, зокрема й наших сусідів – країн Балтії, Молдови, Чехії, це лише підтверджує.

Чи вплине на вашу думку легалізація вогнепальної зброї на рівень злочинності в Україні.

Як показує досвід цілого ряду країн починаючи від США і закінчуючи Молдовою легалізація вогнепальної зброї навпаки знижує рівень злочинності. На певному початковому етапі може бути відзначено певний сплеск використання вогнепальної зброї в форматі самозахисту, але в цілому динаміка зниження криміногенного фактору завжди позитивна.

Багато хто думас, що після легалізації зброї в Україні почнеться повальна і неконтрольований продаж зброї, в тому числі представникам криміналу. Чи дійсно це так?

Ні. Криміналітет і зараз має можливість спокійно придбати на «чорному» ринку вогнепальну зброю, починаючи від популярних ТТ (як правило китайського виробництва, вартістю 200-300 доларів) та різних модифікацій АК (переважно з численних армійських складів, вартістю від 1000 доларів) і закінчуючи «глоками» та суперпрофесійними снайперськими гвинтівками. Легалізація вогнепальної зброї фактично мала би врівняти права громадян України на самозахист.

Яку зброю, мисливську або іншу та інші засоби захисту від грабіжників та злочинців зараз може придбати пересічний українець?

В Україні діє постанова Верховної Ради від 1992 року, в якій зазначено, що громадяни України мають право придбати у власність вогнепальну зброю, однак не зазначено яку саме – гладкоствольну, короткоствольну, гладкоствольну чи нарізну. На підставі цього нормативного акта міністр внутрішніх справ України видав наказ у своєму відомстві, яким затвердив відповідну інструкцію про порядок видачі дозволів на придбання і зберігання вогнепальної зброї, боєприпасів тощо.

Дозвіл на купівлю вогнепальної зброї видає Дозвільна Система МВС (далі ДС) за місцем вашого проживання. Якщо не знаєте адреси ДС, запитайте у районному відділенні міліції або в дільничного інспектора. З іншого боку, адресу можна дізнатися і через Інтернет. Для отримання дозволу на купівлю вогнепальної зброї (маю на увазі у першу чергу нарізної чи гладкоствольної мисливської рушниць) ви повинні подати до ДС такі документи:

1. Мисливський квиток (можна отримати у будь-якому товаристві мисливців)
2. Медична довідка (є купа організацій які ці довідки видають).
3. Довідка про закінчення курсів з вивчення матеріальної частини зброї.

Всі процедури проходяться в середньому за один тиждень

Зараз за наявності дозволу з 21 року можна придбати будь-яку гладкоствольну мисливську зброю, а з 25 років - і нарізну. Газові пістолети можна придбати з 18 років.

Для придбання газової зброї необхідно звернутися до органів МВС за місцем проживання, де

вам нададуть необхідну консультацію та допоможуть оформити необхідні документи.

Чи не призведе легалізація зброї та її продаж громадянам до змін в законодавстві адже сьогодні українець може отримати реальний строк навіть за захист свого майна або життя.

Реформування усієї структури системи правоохоронних органів назріла давно і не пов'язана лише з легалізацією короткоствольної вогнепальної зброї. В умовах чинного законодавства громадяни дійсно мають багато проблем з повноцінним використанням навіть легальної зброї для особистого самозахисту.

Чи не зросте в країні кількість нещасних випадків в зв'язку з відсутністю в українців культури користування зброєю.

Культура користування зброєю в українців існує з давніх-давен і говорити про її відсутність, як на мене є помилкою. За козацької доби майже кожна людина, що виходила в поле з плугом мала шаблю або пістолет за поясом на випадок нападу. В Російській імперії існувало досить вільне користування короткоствольною вогнепальною зброєю. Після Другої світової війни маса народу мала у володінні вогнепальну зброю і це ніяк не вплинуло на рівень кримінальної ситуації.

На першому етапі легалізації короткоствольної вогнепальної зброї звісно може бути зростання випадків травмування або позбавлення життя через необережність або перевищення меж самооборони, проте вже зараз значно більше громадян гине під колесами авто або від звичайних побутових вбивств вчинених кухонними ножами, сокирами і т.п.

Як зараз просувається ситуація з дозволом травматичної зброї для громадян.

Очікуване спрощення процедури придбання та користуван-

Культура користування зброєю в українців існує з давніх-давен і говорити про її відсутність, як на мене є помилкою.